

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.1.2014
COM(2014) 1 final

2014/0005 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου για το εμπόριο ορισμένων αντικειμένων δυναμένων να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Τον Ιούνιο του 2005, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου για το εμπόριο ορισμένων αντικειμένων δυναμένων να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία. Ο κανονισμός άρχισε να ισχύει στις 30 Ιουλίου 2006.

Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος κατέστη νομικά δεσμευτικός με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας τον Δεκέμβριο του 2009, εφαρμόζεται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και στους οργανισμούς της Ένωσης, καθώς και στα κράτη μέλη όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τροποποίησε τα παραρτήματα II και III αυτού του κανονισμού με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1352/2011, ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 21 Δεκεμβρίου 2011, κατά κύριο λόγο με στόχο τη θέσπιση ελέγχων των εξαγωγών ορισμένων φαρμακευτικών προϊόντων για την πρόληψη της χρήσης αυτών των προϊόντων για την εκτέλεση θανατικής ποινής (εκτέλεση με θανατηφόρο ένεση). Η τροποποίηση αυτή συνοδεύεται από οδηγίες για την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005, όπως αναφέρεται στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής SEC(2011)1624 της 20ής Δεκεμβρίου 2011.

Η Επιτροπή ξεκίνησε επίσης διαδικασία για την αξιολόγηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 ως προς όλα τα μέρη του, ανταποκρινόμενη ιδίως στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Ιουνίου 2010¹. Την άνοιξη του 2012, η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής αιτήσεων με σκοπό τη σύσταση ομάδας εμπειρογνομόνων με αποστολή να την συνδράμει σε αυτή την αξιολόγηση. Κατά την περίοδο μεταξύ Ιουλίου 2012 και Ιουλίου 2013, η ομάδα εμπειρογνομόνων συνεδρίασε έξι φορές στις Βρυξέλλες με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Μετά τη δημοσίευση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1352/2011 της Επιτροπής, ορισμένοι κατασκευαστές φαρμάκων εξέφρασαν την αντίθεσή τους στη χρήση των προϊόντων τους για τη θανατική ποινή. Οι ευρωπαίοι κατασκευαστές ενός φαρμάκου, το οποίο δεν υπόκειται σε ελέγχους κατά την εξαγωγή, αλλά θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για θανατηφόρους ενέσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ενημέρωσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έχουν λάβει προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι διανομείς τους σε τρίτες χώρες εμποδίζουν τη χρήση του εν λόγω προϊόντος για την εκτέλεση θανατικής ποινής. Τόσο οι εξαγωγείς κατασκευαστές όσο και οι αρμόδιες αρχές ανέφεραν ότι το ισχύον σύστημα ελέγχου των εξαγωγών φαρμακευτικών προϊόντων, το οποίο αφορά μεγάλο αριθμό εξαγωγικών συναλλαγών ετησίως, είναι αδικαιολόγητα επαχθές.

Η ομάδα εμπειρογνομόνων παρέσχε πολύτιμη συμβολή στη διαδικασία αξιολόγησης, κυρίως όσον αφορά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και σχετικά με τα διαθέσιμα στο εμπόριο ως κατάλληλα για την επιβολή του νόμου αντικείμενα τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία. Οι εμπειρογνώμονες τάχθηκαν υπέρ της λήψης πρόσθετων μέτρων που θα συμβάλουν στην πρόληψη των παραβιάσεων των ανθρωπίνων

¹ Ψήφισμα P7_TA(2010)0236, ΕΕ C 236 Ε της 12.8.2011, σ. 107.

δικαιωμάτων, αλλά αναγνώρισαν επίσης ότι οι περιορισμοί στο εμπόριο πρέπει να εκτιμηθούν όχι μόνο από την άποψη της απαγόρευσης της χρήσης ενός προϊόντος για την επιβολή του νόμου, αλλά και από άλλες απόψεις.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1 Έλεγχοι των εξαγωγών εμπορευμάτων που προορίζονται για την εκτέλεση θανατικής ποινής

Από τις 21 Δεκεμβρίου 2011, το παράρτημα III περιλαμβάνει ένα τμήμα με τίτλο «Προϊόντα που είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση ανθρώπων με θανατηφόρο ένεση». Οι σχετικοί έλεγχοι των εξαγωγών πρέπει να εφαρμόζονται για να εμποδίζουν τη χρήση των εν λόγω προϊόντων για τη θανατική ποινή σε τρίτες χώρες. Το ισχύον κείμενο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 θεσπίζει ένα σύστημα ελέγχου των εξαγωγών στόχος του οποίου είναι η πρόληψη της χρήσης προϊόντων εξαγόμενων από την ΕΕ για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία. Στον κανονισμό θα πρέπει να ενσωματωθούν, αφενός, ένα ειδικό κεφάλαιο αφιερωμένο στους ελέγχους των εξαγωγών που θα πρέπει να εφαρμόζονται προκειμένου τα ελεγχόμενα εμπορεύματα να μην χρησιμοποιούνται για τη θανατική ποινή και, αφετέρου, ένας ειδικός κατάλογος των ελεγχόμενων εμπορευμάτων, ο οποίος θα αναφέρεται κατωτέρω ως παράρτημα IIIα, ούτως ώστε να αποσαφηνιστούν ο σκοπός και οι λεπτομέρειες αυτών των ελέγχων.

Τα βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας θεωρούνται ολοένα και περισσότερο παράνομα και σε πολλές περιπτώσεις δεν εφαρμόζονται σε όλη την επικράτεια μιας χώρας, ιδίως διότι οι διεθνείς πράξεις απαγορεύουν τα βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, χωρίς εξαίρεση. Αντίθετα η θανατική ποινή συνήθως προβλέπεται από τον νόμο, εφόσον η χώρα δεν την έχει καταργήσει. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να εξετασθεί το ζήτημα αν μια χώρα θα πρέπει να εξαιρείται των ελέγχων που αποσκοπούν στην πρόληψη της θανατικής ποινής.

Το 1983, η ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (εφεξής «η ευρωπαϊκή σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα») συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο αριθ. 6 σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής. Το εν λόγω πρωτόκολλο επέτρεψε στα κράτη να προβλέψουν στη νομοθεσία τους τη θανατική ποινή για πράξεις που διαπράττονται σε καιρό πολέμου ή επικείμενου κινδύνου πολέμου. Το 2013, το πρωτόκολλο αριθ. 13 απαγόρευσε τη θανατική ποινή σε όλες τις περιστάσεις. Τα εν λόγω πρωτόκολλα κυρώθηκαν από τα κράτη μέλη της ΕΕ, καθώς και από ορισμένα άλλα κράτη που είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η Αλβανία, η Ανδόρα, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η Γεωργία, η Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, η πΓΔΜ, η Μολδαβία, το Μαυροβούνιο, η Νορβηγία, ο Άγιος Μαρίνος, η Σερβία, η Ελβετία, η Τουρκία και η Ουκρανία τα έχουν κυρώσει και κατάργησαν τη θανατική ποινή σε όλες τις περιστάσεις. Η Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν έχουν κυρώσει μόνο το πρωτόκολλο αριθ. 6.

Το 1989, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε και διακήρυξε το δεύτερο προαιρετικό πρωτόκολλο στο διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής. Τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη του παρόντος πρωτοκόλλου δεσμεύονται να καταργήσουν τη θανατική ποινή, αλλά το άρθρο 2 τους επιτρέπει να διατυπώσουν επιφύλαξη, κατά την επικύρωση ή την προσχώρηση, η οποία προβλέπει την εφαρμογή της θανατικής ποινής μετά από καταδίκη για έγκλημα στρατιωτικού χαρακτήρα, υψίστης σημασίας, που τελέσθηκε σε καιρό πολέμου. Εκτός από τα κράτη μέλη της ΕΕ και ορισμένα άλλα ευρωπαϊκά κράτη, το Ανατολικό Τιμόρ, η Αργεντινή, η Αυστραλία, η Βενεζουέλα, η Βολιβία, η Γουινέα-Μπισάου, ο Ισημερινός, ο Καναδάς, η Κιργιζία, η Κολομβία, η Κόστα Ρίκα, η Λιβερία, η Μαδαγασκάρη, το Μεξικό, η Μογγολία, η

Μοζαμβίκη, το Μπενίν, η Ναμίμπια, η Νέα Ζηλανδία, το Νεπάλ, η Νικαράγουα, η Νότια Αφρική, η Ονδούρα, το Ουζμπεκιστάν, η Ουρουγουάη, ο Παναμάς, η Παραγουάη, το Πράσινο Ακρωτήριο, η Ρουάντα, το Σάο Τομέ και Πρίνσιπε, οι Σεϋχέλλες, το Τζιμπουτί, το Τουρκμενιστάν και οι Φιλιππίνες έχουν γίνει συμβαλλόμενα μέρη στο εν λόγω πρωτόκολλο χωρίς επιφύλαξη. Το Αζερμπαϊτζάν, η Βραζιλία και η Χιλή έχουν προσυπογράψει επίσης, αλλά διατύπωσαν την επιφύλαξη που προβλέπει το άρθρο 2.

Δεδομένων των σταθερών αυτών διεθνών δεσμεύσεων στο πλαίσιο είτε του πρωτοκόλλου αριθ. 13 στην ευρωπαϊκή σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα είτε, χωρίς τη διατύπωση της επιφύλαξης που προβλέπει το άρθρο 2, του δεύτερου προαιρετικού πρωτοκόλλου στο διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, οι εξαγωγές προς τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη ενός εξ αυτών δεν είναι υποχρεωτικό να υπόκεινται σε ειδική άδεια προκειμένου να εμποδίζεται η χρήση των σχετικών εμπορευμάτων για τη θανατική ποινή και μπορούν να καλύπτονται από γενική άδεια εξαγωγής. Η άδεια αυτή θα πρέπει να υπόκειται σε κατάλληλους όρους ώστε να αποφεύγεται η εκτροπή των εμπορευμάτων σε χώρα που δεν έχει καταργήσει τη θανατική ποινή χωρίς προηγούμενο έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές. Η γενική άδεια, επομένως, θα πρέπει να ισχύει μόνον εφόσον ο τελικός χρήστης των εξαγόμενων εμπορευμάτων είναι εγκατεστημένος στη χώρα προορισμού και δεν λαμβάνει χώρα επανεξαγωγή σε άλλη χώρα. Αν δεν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, θα πρέπει να υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές αίτηση για ειδική ή συνολική άδεια.

3.2 Πρόσθετα μέτρα σχετικά με τα απαριθμούμενα εμπορεύματα

Όσον αφορά τους τρέχοντες ελέγχους εξαγωγών που εφαρμόζονται προκειμένου τα εμπορεύματα που εξάγονται από την ΕΕ να μη χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, έχει προταθεί να συμπληρωθούν οι ισχύοντες εμπορικοί περιορισμοί με πρόσθετους περιορισμούς στις μεσιτικές υπηρεσίες, την τεχνική βοήθεια και τη διαμετακόμιση. Εν προκειμένω, παρόμοια προβλήματα ανακύπτουν όταν εξετάζεται εάν οι εν λόγω περιορισμοί είναι αναγκαίοι και αναλογικοί για να εμποδίσουν τη χρήση των εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα για τη θανατική ποινή, αφενός, ή για να εμποδίσουν τη χρήση των εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα III για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, αφετέρου. Κατά συνέπεια, μπορεί να γίνει μία μόνο αξιολόγηση, έστω και αν ο σκοπός και οι ενδεχόμενες εξαιρέσεις διαφέρουν, εάν οι πρόσθετοι περιορισμοί θεωρηθούν αναγκαίοι και αναλογικοί.

3.2.1 Μεσιτικές υπηρεσίες όσον αφορά τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα II

Όσον αφορά τον εξοπλισμό ή τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, οι ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 3 και 4) καλύπτουν ήδη την παροχή τεχνικής βοήθειας και οι ορισμοί της εισαγωγής και εξαγωγής διασφαλίζουν ότι οι εισαγωγές και εξαγωγές του εξοπλισμού ή των εμπορευμάτων υπό διαμετακόμιση εμπίπτουν στις απαγορεύσεις. Η παροχή μεσιτικών υπηρεσιών σχετικά με τέτοιο εξοπλισμό ή εμπορεύματα δεν απαγορεύεται. Με βάση τον ορισμό των μεσιτικών υπηρεσιών που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 428/2009, που καθορίζει το ενωσιακό σύστημα ελέγχου των εξαγωγών, της μεταφοράς, της μεσιτείας και της διαμετακόμισης ειδών διπλής χρήσης, η μεσιτεία εξοπλισμού ή εμπορευμάτων που δεν βρίσκονται στην ΕΕ θα μπορούσε να απαγορευτεί. Αυτό θα προσέθετε μια χρήσιμη διάσταση στην ισχύουσα απαγόρευση, η οποία ισχύει μόνο για τον εξοπλισμό ή τα εμπορεύματα που βρίσκονται στην ΕΕ. Δεδομένου ότι απαγορεύεται μόνο η χρήση του εξοπλισμού ή των εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα II, η απαγόρευση της παροχής μεσιτικών υπηρεσιών αποτελεί αναγκαίο και αναλογικό μέτρο για την προστασία της δημόσιας ηθικής.

3.2.2 Μεσιτικές υπηρεσίες όσον αφορά τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα III ή στο παράρτημα IIIα και διαμετακόμιση αυτών των εμπορευμάτων

Οι εξαγωγές εξοπλισμού ή εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα III ή στο παράρτημα IIIα υπόκεινται σε ελέγχους. Κοινό χαρακτηριστικό του εξοπλισμού ή των εμπορευμάτων αυτών με τα είδη διπλής χρήσης που ελέγχονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 428/2009 είναι ότι έχουν θεμιτές αλλά και αθέμιτες χρήσεις. Ο εν λόγω κανονισμός δεν εξαρτά την παροχή μεσιτικών υπηρεσιών από συνολικούς ελέγχους, ούτε ελέγχει πλήρως όλα τα διαμετακομιζόμενα είδη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, σε ειδικές περιπτώσεις, να ενημερώσουν τον μεσίτη ότι τα εν λόγω είδη προορίζονται ή μπορεί να προορίζονται, εν όλω ή εν μέρει, για την ανάπτυξη, την παραγωγή, τον χειρισμό, τη λειτουργία, τη συντήρηση, την αποθήκευση, την ανίχνευση, την αναγνώριση ή τη διάδοση χημικών, βιολογικών ή πυρηνικών όπλων ή άλλων εκρηκτικών πυρηνικών μηχανισμών ή για την ανάπτυξη, την παραγωγή, τη διατήρηση ή την αποθήκευση πυραύλων ικανών να μεταφέρουν τέτοια όπλα. Για τους ίδιους λόγους μπορούν να απαγορεύσουν τη διαμετακόμιση συγκεκριμένων εμπορευμάτων.

Ενώ η απαγόρευση των βασανιστηρίων ή άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης και τιμωρίας καθώς και της θανατικής ποινής βασίζεται στο διεθνές δίκαιο, οι αντίστοιχοι περιορισμοί στο εμπόριο δεν ρυθμίζονται από διεθνείς κανόνες. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 428/2009, ο οποίος θέτει σε ισχύ ορισμένα διεθνή συστήματα ελέγχου των εξαγωγών. Δεδομένου ότι ο κανονισμός του 2009 αφορά τη διεθνή ασφάλεια, η συγκέντρωση πληροφοριών από τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες όσον αφορά τα χημικά, βιολογικά και πυρηνικά όπλα και τα συστήματα διανομής τους είναι πολύ ανεπτυγμένη. Ωστόσο, όσον αφορά τον εξοπλισμό ή τα εμπορεύματα που είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, είναι μάλλον απίθανο να πραγματοποιείται η εν λόγω συγκέντρωση πληροφοριών και οι αρμόδιες αρχές πιθανόν να μη διαθέτουν τα αναγκαία δεδομένα για να ενημερώσουν τον εξαγωγέα για την προβλεπόμενη τελική χρήση.

Όταν εφαρμόζονται εμπορικοί περιορισμοί, δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια της αναλογικότητας. Η απαίτηση αυτή θεωρείται ότι αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή συνολικών ελέγχων κατά τη διαμετακόμιση και την παροχή μεσιτικών υπηρεσιών που συνδέονται με τον εξοπλισμό ή τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα III ή στο παράρτημα IIIα, δεδομένου ότι τα τελευταία έχουν νόμιμες χρήσεις, αλλά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία ή για τη θανατική ποινή, αντίστοιχα. Δεδομένου ότι οι πράξεις αυτές παραβιάζουν τη δημόσια ηθική, οι μεσίτες που έχουν έδρα στην ΕΕ δεν θα πρέπει να αποκομίζουν οφέλη από εμπορικές συναλλαγές που προωθούν ή διευκολύνουν τις πράξεις αυτές. Επομένως, θα πρέπει να απαγορευτεί η παροχή συναφών μεσιτικών υπηρεσιών από μεσίτες οι οποίοι γνωρίζουν ότι ο εξοπλισμός ή τα εμπορεύματα που ελέγχονται και πρόκειται να παραδοθούν σε τρίτη χώρα, αλλά δεν βρίσκονται στην ΕΕ, προορίζονται ή ενδέχεται να προορίζονται για τέτοια χρήση. Η απαγόρευση αυτή θα εφαρμόζεται επίσης εάν, σε εξαιρετική περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν επαρκή στοιχεία για να ενημερώσουν τον μεσίτη σχετικά με την προβλεπόμενη τελική χρήση.

Τα υπό διαμετακόμιση εμπορεύματα που εγκαταλείπουν το τελωνειακό έδαφος της ΕΕ με προορισμό τρίτη χώρα αποτελούν εμπορεύματα που απεστάλησαν από άλλη τρίτη χώρα. Η απαγόρευση των εξαγωγών των εν λόγω εμπορευμάτων σε τρίτη χώρα από έναν οικονομικό φορέα ο οποίος γνωρίζει ότι τα είδη προορίζονται ή ενδέχεται να προορίζονται για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, θα εφαρμόζεται κατά κανόνα σε οικονομικό φορέα που δεν είναι εγκατεστημένος

στην ΕΕ και, επομένως, πρέπει να εκτελεστεί σε τρίτη χώρα. Επειδή οι πληροφορίες ως προς τον τελικό χρήστη συνήθως δεν θα είναι στη διάθεση των οικονομικών φορέων που μεταφέρουν τα υπό διαμετακόμιση εμπορεύματα εντός του τελωνειακού εδάφους της ΕΕ, δεν θεωρείται αναλογικό να επιβληθεί απαγόρευση στον μεταφορέα. Ως εκ τούτου, η απαγόρευση με βάση το γεγονός ότι ο οικονομικός φορέας γνωρίζει την προβλεπόμενη χρήση των υπό διαμετακόμιση εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ ή στο παράρτημα ΙΙΙα δεν θα ήταν ενδεδειγμένη.

3.2.3 Τεχνική βοήθεια που συνδέεται με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ ή στο παράρτημα ΙΙΙα

Όσον αφορά την παροχή τεχνικής βοήθειας που συνδέεται με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ ή στο παράρτημα ΙΙΙα, δεν υπάρχουν σήμερα έλεγχοι για την παροχή αυτής της βοήθειας προς τρίτες χώρες. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 428/2009 δεν περιλαμβάνει ρητή διάταξη για την τεχνική βοήθεια, αλλά στον ορισμό των εξαγωγών περιλαμβάνει τη μεταφορά (απαριθμούμενων ειδών) τεχνολογίας και λογισμικού. Αν και η «τεχνική βοήθεια» μπορεί να έχει ελαφρώς ευρύτερη έννοια από τη μεταφορά τεχνολογίας, η μεταφορά αυτή υπόκειται σε πλήρεις ελέγχους. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 428/2009 θέτει σε ισχύ ορισμένα διεθνή συστήματα ελέγχου των εξαγωγών και αφορά τη διεθνή ασφάλεια. Επιδιώκει την πρόληψη της διάδοσης των χημικών, βιολογικών και πυρηνικών όπλων και των φορέων τους. Η μεταφορά τεχνολογίας και λογισμικού επομένως ελέγχεται, ώστε να εμποδίζεται μια χώρα να αναπτύξει την ικανότητά της για την παρασκευή προϊόντων τα οποία η ΕΕ ελέγχει και δεν εξάγει προς αυτήν.

Σκοπός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 είναι να αποτρέψει τις προμήθειες προς ορισμένους τελικούς χρήστες που θα χρησιμοποιήσουν τον σχετικό εξοπλισμό ή τα εμπορεύματα από την ΕΕ για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία ή για τη θανατική ποινή, και όχι να εμποδίσει μια τρίτη χώρα να αποκτήσει τεχνολογία σχετική με αυτόν τον εξοπλισμό ή τα εμπορεύματα. Οι πλήρεις έλεγχοι όσον αφορά την παροχή τεχνικής βοήθειας σε σχέση με τα απαριθμούμενα είδη ή εμπορεύματα δεν θεωρούνται αναλογικοί. Δεδομένου ότι η θανατική ποινή, τα βασανιστήρια και κάθε άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία παραβιάζουν τη δημόσια ηθική, οι πάροχοι τεχνικής βοήθειας που έχουν έδρα στην ΕΕ δεν θα πρέπει να αποκομίζουν οφέλη από εμπορικές συναλλαγές που προωθούν ή διευκολύνουν τις πράξεις αυτές. Επομένως, θα πρέπει να απαγορευτεί η παροχή τεχνικής βοήθειας από όποιον γνωρίζει ότι ο εξοπλισμός ή τα εμπορεύματα που ελέγχονται και τα οποία αφορά η βοήθεια που παρέχεται σε τρίτη χώρα, προορίζονται ή ενδέχεται να προορίζονται για τέτοια χρήση. Η απαγόρευση αυτή θα εφαρμόζεται επίσης εάν, σε εξαιρετική περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν επαρκή στοιχεία για να ενημερώσουν τον πάροχο τεχνικής βοήθειας σχετικά με την προβλεπόμενη τελική χρήση των εμπορευμάτων που αφορά η βοήθεια αυτή.

3.3 Ορισμός των βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

Ο ορισμός των βασανιστηρίων που χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 προέρχεται από τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας του 1984. Αν και βασίζεται στην εν λόγω διεθνή πράξη, οι «άλλοι τρόποι σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας» δεν ορίζονται στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών. Η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αναφέρει ότι ο ορισμός που περιλαμβάνεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 πρέπει να επανεξεταστεί. Όπως ορίζεται στο άρθρο 52 παράγραφος 3 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, στον βαθμό που ο Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία

διασφαλίζονται στην ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω σύμβαση.

Ο ορισμός που περιλαμβάνεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 καλύπτει επί του παρόντος πράξεις με τις οποίες επιβάλλεται μεθοδευμένα «έντονος πόνος ή οδύνη», ενώ ο ορισμός των βασανιστηρίων αναφέρει «έντονο πόνο ή οδύνη». Αντί να βασίζεται στα διαφορετικά επίπεδα πόνου ή οδύνης, η διάκριση μεταξύ των τύπων αυτών των πράξεων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη ή έλλειψη πρόθεσης να προκληθεί πόνος ή οδύνη και τη χρήση του πόνου ή της οδύνης για σκοπό που περιλαμβάνεται στον ορισμό των βασανιστηρίων. Στην απόφασή του της 13ης Δεκεμβρίου 2012, Khaled El-Masri κατά πΓΔΜ (Προσφυγή αριθ. 39630/09), το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκρινε, όσον αφορά το άρθρο 3 της ευρωπαϊκής σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων και με παραπομπή σε προηγούμενη νομολογία, ότι:

«196. Για να εμπίπτει η κακομεταχείριση εντός του πεδίου του άρθρου 3 πρέπει να φθάνει σε κάποιον ελάχιστο βαθμό σοβαρότητας. Η εκτίμηση αυτού του ελάχιστου βαθμού εξαρτάται από όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, όπως τη διάρκεια της μεταχείρισης, την επίδρασή της στη σωματική και ψυχική υγεία και, σε κάποιες περιπτώσεις, από το φύλο, την ηλικία και την κατάσταση της υγείας του θύματος ... . Άλλοι παράγοντες περιλαμβάνουν τον σκοπό για τον οποίο προκλήθηκε η εν λόγω μεταχείριση σε συνδυασμό με την πρόθεση ή το κίνητρο για αυτήν ... .

197. Προκειμένου να αποφασίσει εάν κάποια συγκεκριμένη μορφή κακομεταχείρισης πρέπει να χαρακτηριστεί ως βασανιστήριο, το Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη τη διάκριση που γίνεται στο άρθρο 3 μεταξύ αυτής της έννοιας και της έννοιας της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. Αυτή η διάκριση φαίνεται ότι έχει περιληφθεί στη Σύμβαση, ώστε ο ειδικός χαρακτηρισμός «βασανιστήρια» να συνδέεται μόνο με σκόπιμη απάνθρωπη μεταχείριση που προκαλεί πολύ σοβαρό και σκληρό πόνο ... Εκτός από τη σοβαρότητα της μεταχείρισης, υπάρχει και ο παράγοντας του σκοπού, όπως αναγνωρίζεται στη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, που τέθηκε σε ισχύ στις 26 Ιουνίου 1987, η οποία ορίζει τα βασανιστήρια ως σκόπιμη πρόκληση σοβαρού πόνου με σκοπό, μεταξύ άλλων, τη λήψη πληροφοριών, επιβάλλοντας τιμωρίες ή εκφοβισμό (Άρθρο 1 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών) ... »

Όσον αφορά την εξαίρεση, και από τους δύο ορισμούς, του πόνου ή της οδύνης που προέρχονται αποκλειστικά από νόμιμη ποινή, είναι σκόπιμο να αποσαφηνιστεί. Ενώ η στέρηση της ελευθερίας αποτελεί, κατ' αρχήν, νόμιμη ποινή, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εκτιμά ότι εναπόκειται στο ενδιαφερόμενο κράτος να διασφαλίσει ότι οι συνθήκες κράτησης συμβιβάζονται με τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ότι ο τρόπος της εκτέλεσης του μέτρου δεν υποβάλλει τον κρατούμενο σε ψυχολογική καταπόνηση ή δοκιμασία έντασης που υπερβαίνει το αναπόφευκτο επίπεδο οδύνης που είναι συνυφασμένο με την κράτηση και ότι, δεδομένων των πρακτικών απαιτήσεων της φυλάκισης, η υγεία και η ευημερία του διασφαλίζονται επαρκώς. Από τη νομολογία προκύπτει ότι το σωρευτικά αποτελέσματα των συνθηκών κράτησης μπορεί να συνιστούν παράβαση του άρθρου 3 της ευρωπαϊκής σύμβασης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως όταν τα κελιά είναι υπερπλήρη και επικρατούν ανθυγιεινές συνθήκες. Οι ακόλουθες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων παρέχουν ορισμένα παραδείγματα τέτοιων παραβιάσεων:

15 Ιουλίου 2002, V. Kalashnikov κατά Ρωσίας (Προσφυγή αριθ. 47095/99),
4 Φεβρουαρίου 2003, F. Van der Ven κατά Κάτω Χωρών (Προσφυγή αριθ. 50901/99),
11 Μαρτίου 2004, P. Iorgov κατά Βουλγαρίας (Προσφυγή αριθ. 40653/98),
8 Ιουλίου 2004, I. Paşcu και λοιποί κατά Μολδαβίας και Ρωσίας (Προσφυγή αριθ. 48787/99),
20 Νοεμβρίου 2008, A. Işyar κατά Βουλγαρίας (Προσφυγή αριθ. 391/03),
2 Ιουλίου 2009, M. Kochetkov κατά Εσθονίας (Προσφυγή αριθ. 41653/05),
16 Ιουλίου 2009, I. Sulejmanović κατά Ιταλίας (Προσφυγή αριθ. 22635/03),
10 Ιανουαρίου 2012, S. Ananyev και λοιποί κατά Ρωσίας (Προσφυγές αριθ. 42525/07 και 60800/08),
22 Μαΐου 2012, T. Idalon κατά Ρωσίας (Προσφυγή αριθ. 5826/03),

3.4 Εκτελεστικές ή κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 εξουσιοδοτεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να τροποποιήσει τα παραρτήματα. Με εξαίρεση το παράρτημα I, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών. Η διαδικασία εξέτασης που περιγράφεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 εφαρμόζεται (σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού).

Η Επιτροπή υπέβαλε προτάσεις σχετικά με την ανάθεση κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής (COM(2011) 82 και COM(2011) 349). Τον Ιούνιο του 2013, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατέληξαν σε συμφωνία για τη μελλοντική πορεία όσον αφορά αυτές τις προτάσεις της Επιτροπής· αναμένεται ότι θα εκδώσουν κανονισμό στα τέλη του 2013, ο οποίος, μεταξύ άλλων, θα τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 ούτως ώστε να προβλέπονται κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες.

Εντούτοις, το θέμα αν θα πρέπει να εφαρμοστεί διαδικασία επείγοντος για τις τροποποιήσεις ορισμένων παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 δεν εξετάστηκε. Η Επιτροπή θεωρεί μια τέτοια διαδικασία κατάλληλη όταν τροποποιούνται οι κατάλογοι των απαγορευμένων και ελεγχόμενων εμπορευμάτων, ιδίως εάν τα νέα είδη ή εμπορεύματα εισέλθουν στην αγορά και είναι επιτακτική ανάγκη να εφαρμοστεί αμέσως το σχετικό μέτρο προκειμένου να αποφευχθεί η δημιουργία αποθεμάτων κατά την περίοδο των δύο μηνών (εφόσον δεν επεκταθεί αυτή) που παρέχεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για να προβάλουν τυχόν αντίρρηση για το εν λόγω μέτρο.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου για το εμπόριο ορισμένων αντικειμένων δυναμένων να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασεως του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου² εκδόθηκε το 2005 και άρχισε να ισχύει στις 30 Ιουλίου 2006. Κατόπιν εκκλήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2010 και ενδείξεων ότι φάρμακα που είχαν εξαχθεί από την Ένωση χρησιμοποιήθηκαν για τη θανατική ποινή σε τρίτη χώρα, οι κατάλογοι των απαγορευμένων και ελεγχόμενων εμπορευμάτων που απαριθμούνται στα παραρτήματα II και III του εν λόγω κανονισμού τροποποιήθηκαν μέσω του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1352/2011 της Επιτροπής³. Με τη συνδρομή ομάδας εμπειρογνομόνων, η Επιτροπή επανεξέτασε την ανάγκη για περαιτέρω τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 και των παραρτημάτων του.
- (2) Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει καταστεί νομικά δεσμευτικός με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου 2009⁴. Ο ορισμός των βασανιστηρίων που περιλαμβάνεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 προέρχεται από τη σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας του 1984 και εξακολουθεί να ισχύει. Ο ορισμός της «άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας», ο οποίος δεν περιλαμβάνεται στη σύμβαση, θα πρέπει να τροποποιηθεί για να εναρμονιστεί με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Επίσης είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί η έννοια του όρου «νόμιμη ποινή» στους ορισμούς των

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2005, για το εμπόριο ορισμένων αντικειμένων δυναμένων να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, ΕΕ L 200 της 30.7.2005, σ. 1.

³ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1352/2011 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου για το εμπόριο ορισμένων αντικειμένων δυναμένων να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, ΕΕ L 338 της 21.12.2011, σ. 31.

⁴ ΕΕ C 303 της 14.12.2007, σ. 1.

«βασανιστηρίων» και της «άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, λαμβανομένης υπόψη αυτής της νομολογίας και της πολιτικής της Ένωσης σχετικά με τη θανατική ποινή.

- (3) Τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 θεσπίζουν ένα σύστημα για την έκδοση αδειών εξαγωγής με στόχο να εμποδίζεται η χρήση των σχετικών αντικειμένων για τη θανατική ποινή, για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.
- (4) Τα μέτρα αυτά δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια της αναλογικότητας. Δεν θα πρέπει, επομένως, να εμποδίζουν την εξαγωγή φαρμακευτικών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για νόμιμους θεραπευτικούς σκοπούς.
- (5) Λαμβανομένων υπόψη των διαφορετικών χαρακτηριστικών της θανατικής ποινής, αφενός, και των βασανιστηρίων και της άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, αφετέρου, είναι σκόπιμο να καθιερωθεί ένα σύστημα για την έκδοση αδειών εξαγωγής με σκοπό την πρόληψη της χρήσης ορισμένων εμπορευμάτων για τη θανατική ποινή. Ένα τέτοιο σύστημα θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι ορισμένες χώρες έχουν καταργήσει τη θανατική ποινή για όλα τα εγκλήματα και έχουν αναλάβει διεθνή δέσμευση για το θέμα αυτό. Δεδομένου ότι υπάρχει κίνδυνος επανεξαγωγής σε χώρες που δεν το έχουν πράξει, θα πρέπει να επιβάλλονται ορισμένες προϋποθέσεις και απαιτήσεις όταν χορηγείται άδεια για εξαγωγές προς χώρες που έχουν καταργήσει τη θανατική ποινή. Επομένως, είναι σκόπιμο να χορηγείται γενική άδεια εξαγωγής για τις εξαγωγές προς τις χώρες που έχουν καταργήσει τη θανατική ποινή για όλα τα εγκλήματα και το έχουν επιβεβαιώσει με διεθνή δέσμευση.
- (6) Εάν μια χώρα δεν έχει καταργήσει τη θανατική ποινή με τον τρόπο αυτό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, όταν εξετάζουν αίτηση για έκδοση άδειας εξαγωγής, να ελέγχουν κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος ο τελικός χρήστης στη χώρα προορισμού να χρησιμοποιήσει τα εξαγόμενα εμπορεύματα για τέτοιου είδους ποινή. Θα πρέπει να επιβάλλονται κατάλληλες προϋποθέσεις και απαιτήσεις για τον έλεγχο των πωλήσεων ή μεταφορών σε τρίτους από τον τελικό χρήστη. Εάν πρόκειται για πολλαπλές αποστολές μεταξύ του ίδιου εξαγωγέα και τελικού χρήστη, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επανεξετάζουν το καθεστώς του τελικού χρήστη σε περιοδική βάση, π.χ. κάθε έξι μήνες, και όχι κάθε φορά που χορηγείται μια άδεια, με την επιφύλαξη του δικαιώματός τους να ακυρώσουν, να αναστείλουν, να τροποποιήσουν ή να ανακαλέσουν την άδεια εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 εφόσον αυτό δικαιολογείται.
- (7) Προκειμένου να περιορισθεί η διοικητική επιβάρυνση για τους εξαγωγείς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν σε έναν εξαγωγέα συνολική άδεια για όλες τις αποστολές φαρμακευτικών προϊόντων από αυτόν σε συγκεκριμένο τελικό χρήστη κατά τη διάρκεια καθορισμένης χρονικής περιόδου, προσδιορίζοντας μια ποσότητα που αντιστοιχεί στην κανονική χρήση του τελικού χρήστη των εμπορευμάτων, εφόσον κρίνεται αναγκαίο. Η άδεια αυτή θα ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005, για περίοδο το πολύ 12 μηνών με πιθανή παράταση έως 12 μηνών.
- (8) Συνολική άδεια μπορεί επίσης να χορηγηθεί εάν ο παρασκευαστής πρέπει να εξαγάγει φαρμακευτικά προϊόντα που ελέγχονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 προς διανομέα σε χώρα η οποία δεν έχει καταργήσει τη θανατική ποινή, υπό την προϋπόθεση ότι ο εξαγωγέας και ο διανομέας έχουν συνάψει νομικά δεσμευτική συμφωνία η οποία υποχρεώνει τον διανομέα να εφαρμόζει κατάλληλα μέτρα που

διασφαλίζουν ότι τα φαρμακευτικά προϊόντα δεν θα χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή.

- (9) Τα φαρμακευτικά προϊόντα που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 είναι δυνατόν να υπόκεινται σε ελέγχους σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις για τα ναρκωτικά φάρμακα και τις ψυχοτρόπους ουσίες, όπως η σύμβαση του 1971 για τις ψυχοτρόπους ουσίες. Δεδομένου ότι οι έλεγχοι αυτοί δεν εφαρμόζονται προκειμένου να αποτραπεί η χρήση των σχετικών φαρμακευτικών προϊόντων για τη θανατική ποινή, αλλά για την πρόληψη της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, εκτός από τους διεθνείς ελέγχους θα πρέπει να εφαρμόζονται και οι έλεγχοι των εξαγωγών που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παροτρύνονται να χρησιμοποιούν ενιαία διαδικασία για την εφαρμογή και των δύο συστημάτων ελέγχου.
- (10) Προκειμένου να περιορισθεί η διοικητική επιβάρυνση για τους εξαγωγείς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν στον εξαγωγέα μία γενική άδεια για τα είδη που ελέγχονται, ούτως ώστε να εμποδίζεται η χρήση των σχετικών εμπορευμάτων για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.
- (11) Οι έλεγχοι επί των εξαγωγών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε εμπορεύματα των οποίων ελέγχεται η εξαγωγή σύμφωνα με την κοινή θέση 2008/944/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου⁵, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 428/2009 του Συμβουλίου⁶ και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 258/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷.
- (12) Πρέπει να απαγορευθεί στους μεσίτες που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση να παρέχουν μεσιτικές υπηρεσίες όσον αφορά εμπορεύματα των οποίων απαγορεύεται η εξαγωγή και η εισαγωγή, δεδομένου ότι τα εν λόγω εμπορεύματα στην πράξη χρησιμοποιούνται μόνο για τη θανατική ποινή ή για βασανιστήρια και άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία. Η απαγόρευση της παροχής αυτών των υπηρεσιών χρησιμεύει στην προστασία της δημόσιας ηθικής.
- (13) Κατά την εφαρμογή ελέγχων στις εξαγωγές, θα πρέπει να απαγορεύεται η παροχή μεσιτικών υπηρεσιών και τεχνικής βοήθειας σχετικά με οποιοδήποτε από τα εμπορεύματα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, εάν ο μεσίτης ή ο πάροχος τεχνικής βοήθειας γνωρίζει ότι τα σχετικά εμπορεύματα προορίζονται ή μπορεί να προορίζονται για τη θανατική ποινή, όταν οι έλεγχοι εφαρμόζονται για να αποτραπεί η χρήση τους για αυτή την ποινή ή για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, όταν οι έλεγχοι έχουν ως στόχο να εμποδίσουν τη χρήση αυτή. Ένας οικονομικός φορέας πρέπει να υποψιαστεί ότι τα εμπορεύματα προορίζονται ή ενδέχεται να προορίζονται για τέτοια αθέμιτη χρήση, μεταξύ άλλων,

⁵ Κοινή θέση 2008/944/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2008, για τον καθορισμό κοινών κανόνων που διέπουν τον έλεγχο των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού, ΕΕ L 335 της 13.12.2008, σ. 99.

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 428/2009 του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2009, περί κοινοτικού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών, της μεταφοράς, της μεσιτείας και της διαμετακόμισης ειδών διπλής χρήσης, ΕΕ L 134 της 29.5.2009, σ. 1.

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 258/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 10 του πρωτοκόλλου των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την καταπολέμηση της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων, των εξαρτημάτων τους, των μερών τους και των πυρομαχικών, το οποίο επισυνάπτεται στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος («πρωτόκολλο των ΗΕ για τα πυροβόλα όπλα»), και για τη θέσπιση άδειας εξαγωγής, μέτρων εισαγωγής και διαμετακόμισης για πυροβόλα όπλα, μέρη και εξαρτήματά τους και πυρομαχικά, ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 1.

εάν η αρμόδια αρχή τον έχει ενημερώσει ότι τα εμπορεύματα προορίζονται ή ενδέχεται να προορίζονται για τέτοια αθέμιτη χρήση,

- (14) Θα πρέπει να καθορισθεί μια σύντομη μεταβατική περίοδος, ώστε να δοθεί στους οικονομικούς φορείς και τις αρχές επιβολής του νόμου κάποιος χρόνος για να πραγματοποιήσουν τις απαραίτητες αλλαγές στις επιχειρησιακές τους διαδικασίες προκειμένου να συμμορφωθούν με τις απαγορεύσεις αυτές και να επιβάλουν την εφαρμογή τους.
- (15) Είναι σκόπιμο να καταστεί υποχρεωτικό για τις τελωνειακές αρχές να ανταλλάσσουν ορισμένες πληροφορίες με άλλες τελωνειακές αρχές και, όταν εντοπίζουν απαγορευμένες εξαγωγές ή εισαγωγές εμπορευμάτων ή εξαγωγές εμπορευμάτων για τα οποία δεν έχει χορηγηθεί η απαιτούμενη άδεια, να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές, ώστε να επιβάλλονται κυρώσεις στον οικονομικό φορέα που διέπραξε την παράβαση.
- (16) Είναι σκόπιμο να αποσαφηνιστεί ότι, στον βαθμό που αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, η επεξεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών θα πρέπει να τηρούν τους εφαρμοστέους κανόνες σχετικά με την επεξεργασία και ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται στην οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁸ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹.
- (17) Για την έγκριση των διατάξεων που απαιτούνται για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έγκρισης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II, III, IIIα, IIIβ, IV και V του εν λόγω κανονισμού. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι να διενεργεί η Επιτροπή τις δέουσες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, όταν προετοιμάζει και καταρτίζει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (18) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η άμεση εφαρμογή της πράξης της Επιτροπής, εφόσον, σε περίπτωση τροποποίησης του παραρτήματος II, III ή IIIα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005, επιτακτικοί λόγοι επείγοντος απαιτούν την τροποποίηση αυτή.
- (19) Η Επιτροπή δεν προμηθεύεται εξοπλισμό για την επιβολή του νόμου, δεδομένου ότι δεν είναι αρμόδια για την τήρηση του νόμου και της τάξης, την άσκηση ποινικών διώξεων ή την εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεσπιστεί μια διαδικασία ούτως ώστε η Επιτροπή να λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με μη απαριθμούμενα είδη για την επιβολή του νόμου και προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι κατάλογοι των απαγορευμένων και ελεγχόμενων εμπορευμάτων επικαιροποιούνται για να λαμβάνονται υπόψη οι νέες εξελίξεις. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με κάθε δεόντως αιτιολογημένο αίτημα το

⁸ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

οποίο λαμβάνει από κράτος μέλος για την προσθήκη εμπορευμάτων στα παραρτήματα II, III ή IIIα, πριν λάβει απόφαση για την τροποποίηση του σχετικού παραρτήματος,
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 του Συμβουλίου τροποποιείται ως εξής:

- (1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους ενωσιακούς κανόνες που διέπουν αφενός το εμπόριο με τρίτες χώρες όσον αφορά αντικείμενα δυνάμενα να χρησιμοποιηθούν για την επιβολή της θανατικής ποινής ή για την επιβολή βασανιστηρίων ή άλλης σκληρής, ταπεινωτικής ή απάνθρωπης μεταχείρισης ή τιμωρίας, και αφετέρου την παροχή μεσιτικών υπηρεσιών και σχετικής με αυτά τα αντικείμενα τεχνικής βοήθειας.»

- (2) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) Τα στοιχεία α) και β) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) «βασανιστήρια»: κάθε πράξη με την οποία επιβάλλεται μεθοδευμένα ισχυρός σωματικός ή ψυχικός πόνος ή οδύνη, σε κάποιο πρόσωπο με σκοπό να αποσπασθεί από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο πληροφορία ή ομολογία, να τιμωρηθεί για πράξη που αυτό ή τρίτο πρόσωπο διέπραξε ή υπάρχουν υπόνοιες ότι διέπραξε, ή για να ασκηθεί εκφοβισμός ή καταπίεση σε αυτό ή τρίτο πρόσωπο, ή στο πλαίσιο εφαρμογής διακρίσεων οποιουδήποτε είδους, όταν αυτός ο πόνος ή η οδύνη επιβάλλονται από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση, τη συναίνεση ή την αποδοχή του. Δεν περιλαμβάνονται, ωστόσο, στις πράξεις αυτές ο πόνος ή η οδύνη που προέρχονται αποκλειστικά από πράξεις οι οποίες αποτελούν στοιχείο ή συνέπεια της νόμιμης ποινής, αλλά περιλαμβάνονται ο πόνος ή η οδύνη που προκαλούν οι σωρευτικές επιπτώσεις των ανεπαρκειών στις συνθήκες κράτησης, όπως ο συνωστισμός στις δομές στέγασης, η έλλειψη υγιεινής ή ιατρικής περίθαλψης και συνδρομής, η απαγόρευση επαφών με τον εξωτερικό κόσμο, ή ένα καθεστώς ενδεών συνθηκών κράτησης, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε ειδική ή προφανή πρόθεση να επιβληθεί πόνος ή οδύνη από αυτούς που είναι υπεύθυνοι για τις φυλακές ή άλλο τόπο κράτησης, ακόμη και αν ένα φυσικό πρόσωπο στερείται της ελευθερίας του σύμφωνα με το νόμο. Η θανατική ποινή δεν θεωρείται υπό οιασδήποτε περιστάσεις ως νόμιμη ποινή·

β) «άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία»: κάθε πράξη με την οποία επιβάλλεται μεθοδευμένα ισχυρός σωματικός ή ψυχικός πόνος ή οδύνη σε κάποιο πρόσωπο, όταν αυτός ο πόνος ή η οδύνη επιβάλλονται από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση, τη συναίνεση ή την αποδοχή του. Δεν περιλαμβάνονται, ωστόσο, στις πράξεις αυτές ο πόνος ή η οδύνη που προέρχονται αποκλειστικά από πράξεις οι οποίες αποτελούν στοιχείο ή συνέπεια της νόμιμης ποινής, αλλά περιλαμβάνονται ο πόνος ή η οδύνη που προκαλούν οι σωρευτικές επιπτώσεις των ανεπαρκειών στις συνθήκες κράτησης, όπως ο συνωστισμός στις δομές στέγασης, η έλλειψη υγιεινής ή ιατρικής περίθαλψης και συνδρομής, η απαγόρευση επαφών με τον εξωτερικό κόσμο, ή ένα καθεστώς ενδεών συνθηκών κράτησης, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε ειδική ή

προφανή πρόθεση να επιβληθεί πόνος ή οδύνη από αυτούς που είναι υπεύθυνοι για τις φυλακές ή άλλο τόπο κράτησης, ακόμη και αν ένα φυσικό πρόσωπο στερείται της ελευθερίας του σύμφωνα με το νόμο. Η θανατική ποινή δεν θεωρείται υπό οιοσδήποτε περιστάσεις ως νόμιμη ποινή.»

β) Το στοιχείο η) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«η) «αρμόδια αρχή»: η αρχή ενός κράτους μέλους που αναφέρεται στο παράρτημα I, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 8 δικαιούται να λαμβάνει απόφαση σχετικά με αίτηση για τη χορήγηση άδειας.»

γ) Μετά το στοιχείο θ) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«ι) «τελωνειακό έδαφος της Ένωσης»: το έδαφος κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου*·

ια) «μεσιτικές υπηρεσίες»:

α) η διαπραγμάτευση ή ο διακανονισμός συναλλαγών για την αγορά, πώληση ή προμήθεια των σχετικών εμπορευμάτων από τρίτη χώρα προς άλλη τρίτη χώρα, ή

β) η πώληση ή η αγορά των σχετικών εμπορευμάτων τα οποία ευρίσκονται σε τρίτη χώρα για τη μεταφορά τους προς άλλη τρίτη χώρα.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η απλή παροχή επικουρικών υπηρεσιών δεν περιλαμβάνεται στον ορισμό. Επικουρικές υπηρεσίες συνιστούν η μεταφορά, οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, η ασφάλιση ή αντασφάλιση ή η γενική διαφήμιση ή προώθηση·

ιβ) «μεσίτης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή εταιρική σχέση με κατοικία ή εγκατάσταση σε κράτος μέλος της Ένωσης που ασκεί δραστηριότητες οριζόμενες στο στοιχείο ια) από την Ένωση προς το έδαφος τρίτης χώρας·

ιγ) «πάροχος τεχνικής βοήθειας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή εταιρική σχέση με κατοικία ή εγκατάσταση σε κράτος μέλος της Ένωσης που παρέχει τεχνική βοήθεια οριζόμενη στο στοιχείο στ) από την Ένωση προς το έδαφος τρίτης χώρας·

ιδ) «εξαγωγέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή εταιρική σχέση για λογαριασμό του οποίου υποβάλλεται διασάφηση εξαγωγής, δηλαδή το πρόσωπο το οποίο, κατά τον χρόνο που γίνεται δεκτή η διασάφηση, κατέχει σύμβαση με τον παραλήπτη στην τρίτη χώρα και διαθέτει την απαιτούμενη εξουσία για να αποφασίσει την αποστολή των εμπορευμάτων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης. Αν δεν έχει συναφθεί σύμβαση εξαγωγής ή αν ο κάτοχος της σύμβασης δεν ενεργεί για ίδιο λογαριασμό, ως εξαγωγέας νοείται το πρόσωπο που έχει απαιτούμενη εξουσία για να αποφασίσει την αποστολή των εμπορευμάτων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης. Όταν το δικαίωμα διάθεσης των εμπορευμάτων το έχει πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός της Ένωσης σύμφωνα με τη σύμβαση βάσει της οποίας γίνεται η εξαγωγή, ως εξαγωγέας νοείται ο εγκατεστημένος στην Ένωση αντισυμβαλλόμενος·

ιε) «ενωσιακή γενική άδεια εξαγωγής»: άδεια εξαγωγής προς ορισμένες χώρες προορισμού, διαθέσιμη σε όλους τους εξαγωγείς που πληρούν τους όρους και τις απαιτήσεις που προβλέπει όσον αφορά χρήση αναφερόμενη στο παράρτημα ΙΙΙβ·

ιστ) «ειδική άδεια εξαγωγής»: άδεια που χορηγείται σε συγκεκριμένο εξαγωγέα για εξαγωγές προς έναν τελικό χρήστη ή παραλήπτη σε τρίτη χώρα και καλύπτει ένα ή περισσότερα εμπορεύματα·

(ιζ) «συνολική άδεια εξαγωγής»: άδεια που χορηγείται σε συγκεκριμένο εξαγωγέα για έναν τύπο εμπορευμάτων η οποία ισχύει για εξαγωγές προς έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τελικούς χρήστες ή, στην περίπτωση που ο εξαγωγέας είναι παραγωγός των εμπορευμάτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙα, έναν διανομέα·

(ιη) «διανομέας»: οικονομικός φορέας που δραστηριοποιείται στη χονδρική πώληση φαρμακευτικών προϊόντων ή δραστικών ουσιών, και ιδίως στην αγορά φαρμακευτικών προϊόντων ή δραστικών ουσιών από τους κατασκευαστές, την αποθήκευση, την παράδοση ή την εξαγωγή αυτών των προϊόντων· στις δραστηριότητες χονδρικής πώλησης δεν περιλαμβάνεται η αγορά φαρμακευτικών προϊόντων από νοσοκομείο, φαρμακοποιό ή επαγγελματία του τομέα της υγείας με αποκλειστικό σκοπό την πώλησή τους στο κοινό.

* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ΕΕ L 301 της 19.10.1992, σ. 1.»

- (3) Μετά το άρθρο 4, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 4α

Απαγόρευση παροχής μεσιτικών υπηρεσιών

Απαγορεύεται σε μεσίτη να παρέχει σε οποιοδήποτε πρόσωπο, οντότητα ή φορέα τρίτης χώρας μεσιτικές υπηρεσίες σχετικά με εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ, ανεξαρτήτως καταγωγής τους.»

- (4) Στο άρθρο 5, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για κάθε εξαγωγή εμπορευμάτων τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ απαιτείται η έκδοση άδειας ανεξαρτήτως καταγωγής των εμπορευμάτων αυτών. Ωστόσο, δεν απαιτείται έκδοση άδειας για εμπορεύματα τα οποία απλώς διαμετακομίζονται μέσω του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, δηλαδή εμπορεύματα για τα οποία δεν έχει καθορισθεί τελωνειακός προορισμός εκτός του καθεστώτος της εξωτερικής διαμετακόμισης δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 συμπεριλαμβανομένης της αποθήκευσης μη ενωσιακών αγαθών σε ελεύθερη ζώνη ελέγχου τύπου Ι ή σε ελεύθερη αποθήκη.

Στο παράρτημα ΙΙ περιλαμβάνονται τα εμπορεύματα που είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία:

- α) εμπορεύματα που χρησιμοποιούνται κυρίως για σκοπούς επιβολής του νόμου και
- β) εμπορεύματα τα οποία, λαμβανομένου υπόψη του σχεδιασμού τους και των τεχνικών χαρακτηριστικών τους, υπάρχει ουσιαστικός κίνδυνος να χρησιμοποιηθούν για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.

Το παράρτημα ΙΙ δεν περιλαμβάνει:

- α) πυροβόλα όπλα που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 258/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- β) είδη διπλής χρήσης που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 428/2009 και

γ) εμπορεύματα που διέπονται από την κοινή θέση 2008/944/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.»

(5) Στο άρθρο 6, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις για άδεια εξαγωγής εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές για κάθε περίπτωση χωριστά, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι σχετικές εκτιμήσεις, και μεταξύ άλλων, ιδίως, κατά πόσον μια αίτηση σχετικά με κατά βάση ταυτόσημη εξαγωγή έχει απορριφθεί από άλλο κράτος μέλος κατά την προηγούμενη τριετία, καθώς και εκτιμήσεις σχετικά με την προβλεπόμενη τελική χρήση και τον κίνδυνο εκτροπής.»

(6) Μετά το άρθρο 7, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 7α

Απαγόρευση ορισμένων υπηρεσιών

1. Απαγορεύεται σε μεσίτη να παρέχει σε οποιοδήποτε πρόσωπο, οντότητα ή φορέα τρίτης χώρας μεσιτικές υπηρεσίες σχετικά με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα III, ανεξαρτήτως καταγωγής τους, εφόσον ο μεσίτης γνωρίζει ή έχει υπόνοιες ότι οποιοδήποτε μέρος μιας αποστολής των εν λόγω εμπορευμάτων προορίζονται ή μπορεί να προορίζονται για χρήση σε βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία σε χώρα που δεν ανήκει στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης.
2. Απαγορεύεται σε πάροχο τεχνικής βοήθειας να παρέχει σε οποιοδήποτε πρόσωπο, οντότητα ή φορέα τρίτης χώρας τεχνική βοήθεια σχετικά με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα III, ανεξαρτήτως καταγωγής τους, εφόσον ο πάροχος αυτής της βοήθειας γνωρίζει ή έχει υπόνοιες ότι ορισμένα ή όλα τα σχετικά εμπορεύματα προορίζονται ή μπορεί να προορίζονται για χρήση σε βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία σε χώρα που δεν ανήκει στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης.»

(7) Μετά το άρθρο 7α, παρεμβάλλεται το ακόλουθο κεφάλαιο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ IIIα

Εμπορεύματα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή

Άρθρο 7β

Υποχρέωση άδειας εξαγωγής

1. Απαιτείται η έκδοση άδειας για κάθε εξαγωγή των εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους. Ωστόσο, δεν απαιτείται έκδοση άδειας για εμπορεύματα τα οποία απλώς διαμετακομίζονται μέσω του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, δηλαδή εμπορεύματα για τα οποία δεν έχει καθορισθεί τελωνειακός προορισμός εκτός του καθεστώτος της εξωτερικής διαμετακόμισης δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 συμπεριλαμβανομένης της αποθήκευσης μη ενωσιακών αγαθών σε ελεύθερη ζώνη ελέγχου τύπου I ή σε ελεύθερη αποθήκη.

Στο παράρτημα IIIα περιλαμβάνονται προϊόντα τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή και τα οποία έχουν εγκριθεί ή πράγματι

χρησιμοποιούνται για τη θανατική ποινή από μία ή περισσότερες τρίτες χώρες που δεν έχουν καταργήσει τη θανατική ποινή. Δεν περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- α) πυροβόλα όπλα που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 258/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
  - β) είδη διπλής χρήσης που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 428/2009 και
  - γ) εμπορεύματα που διέπονται από την κοινή θέση 2008/944/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.
2. Όταν η εξαγωγή φαρμακευτικών προϊόντων απαιτεί άδεια εξαγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και η εξαγωγή υπόκειται επίσης σε υποχρέωση άδειας σύμφωνα με διεθνή σύμβαση που διέπει τα ναρκωτικά φάρμακα και τις ψυχοτρόπους ουσίες, όπως η σύμβαση του 1971 για τις ψυχοτρόπους ουσίες, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν ενιαία διαδικασία για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλονται βάσει του παρόντος κανονισμού και της σχετικής σύμβασης.

Άρθρο 7γ

Κριτήρια για τη χορήγηση αδειών εξαγωγής

1. Οι αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις για άδεια εξαγωγής εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές για κάθε περίπτωση χωριστά, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι σχετικές εκτιμήσεις, και μεταξύ άλλων, ιδίως, κατά πόσον μια αίτηση σχετικά με κατά βάση ταυτόσημη εξαγωγή έχει απορριφθεί από άλλο κράτος μέλος κατά την προηγούμενη τριετία, καθώς και εκτιμήσεις σχετικά με την προβλεπόμενη τελική χρήση και τον κίνδυνο εκτροπής.»
2. Η αρμόδια αρχή δεν χορηγεί καμία άδεια όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή σε τρίτη χώρα.
3. Οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται για την εξακρίβωση της προβλεπόμενης τελικής χρήσης και τον κίνδυνο εκτροπής:
  - 3.1. Εάν ο κατασκευαστής ενός φαρμάκου που περιέχει οποιαδήποτε δραστική ουσία που απαριθμείται στο παράρτημα IIIα ζητεί άδεια εξαγωγής του εν λόγω προϊόντος σε διανομέα σε τρίτη χώρα, η αρμόδια αρχή προβαίνει σε αξιολόγηση των συμβατικών ρυθμίσεων μεταξύ του εξαγωγέα και του διανομέα και των μέτρων που λαμβάνουν για να εξασφαλίσουν ότι τα φάρμακα δεν θα χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή.
  - 3.2. Εάν απαιτείται άδεια για την εξαγωγή εμπορευμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα προς τελικό χρήστη σε τρίτη χώρα, η αρμόδια αρχή αξιολογεί τον κίνδυνο εκτροπής λαμβάνοντας υπόψη τις συμβατικές ρυθμίσεις που ισχύουν και τη δήλωση για τον τελικό προορισμό, υπογεγραμμένη από τον τελικό χρήστη, εάν παρασχεθεί η δήλωση αυτή. Εάν δεν παρασχεθεί δήλωση για τον τελικό προορισμό, εναπόκειται στον εξαγωγέα να αποδείξει ποιος θα είναι ο τελικός χρήστης και με ποιο τρόπο θα χρησιμοποιηθούν τα εμπορεύματα. Εάν ο εξαγωγέας δεν παράσχει επαρκείς πληροφορίες για να αξιολογηθεί ο κίνδυνος εκτροπής, η αρμόδια αρχή θεωρείται ότι έχει εύλογες υπόνοιες ότι τα εμπορεύματα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή.

Απαγόρευση ορισμένων υπηρεσιών

1. Απαγορεύεται σε μεσίτη να παρέχει σε οποιοδήποτε πρόσωπο, οντότητα ή φορέα τρίτης χώρας μεσιτικές υπηρεσίες σχετικά με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα, ανεξαρτήτως καταγωγής τους, εφόσον ο μεσίτης γνωρίζει ή έχει υπόνοιες ότι οποιοδήποτε μέρος μιας αποστολής των εν λόγω εμπορευμάτων προορίζονται ή μπορεί να προορίζονται για τη θανατική ποινή σε χώρα που δεν ανήκει στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης.
  2. Απαγορεύεται σε πάροχο τεχνικής βοήθειας να παρέχει σε οποιοδήποτε πρόσωπο, οντότητα ή φορέα τρίτης χώρας τεχνική βοήθεια σχετικά με τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα, ανεξαρτήτως καταγωγής τους, εφόσον ο πάροχος της τεχνικής βοήθειας γνωρίζει ή έχει υπόνοιες ότι ορισμένα ή όλα τα σχετικά εμπορεύματα προορίζονται ή μπορεί να προορίζονται για τη θανατική ποινή σε χώρα που δεν ανήκει στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης.»
- (8) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Τύποι αδειών και εκδίδουσες αρχές

1. Ο παρών κανονισμός θεσμοθετεί γενική ενωσιακή άδεια εξαγωγής για ορισμένες εξαγωγές, όπως ορίζεται στο παράρτημα IIIβ.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο εξαγωγέας μπορεί να του απαγορεύσει τη χρήση αυτής της άδειας, εάν υπάρχουν βάσιμες υποψίες ως προς την ικανότητα του εξαγωγέα να συμμορφωθεί προς τους όρους αυτής της άδειας ή προς κάποια διάταξη της νομοθεσίας που αφορά τους εξαγωγικούς ελέγχους.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ανταλλάσσουν πληροφορίες για όλους τους εξαγωγείς από τους οποίους αφαιρέθηκε το δικαίωμα χρήσης της ενωσιακής γενικής άδειας εξαγωγής, εκτός εάν εκτιμήσουν ότι ένα συγκεκριμένος εξαγωγέας δεν θα προσπαθήσει να εξαγάγει εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα μέσω άλλου κράτους μέλους. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιείται ένα ασφαλές και κρυπτογραφημένο σύστημα για την ανταλλαγή πληροφοριών.
2. Άδεια για εξαγωγές εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, για τις οποίες απαιτείται άδεια σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, χορηγείται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο εξαγωγέας, βάσει του καταλόγου του παραρτήματος I. Η άδεια αυτή μπορεί να είναι ειδική ή συνολική άδεια, όταν πρόκειται για εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα III ή στο παράρτημα IIIα. Η άδεια για εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα II αποτελεί ειδική άδεια.
3. Η άδεια για εισαγωγές για τις οποίες απαιτείται άδεια σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό χορηγείται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το μουσείο, βάσει του καταλόγου του παραρτήματος I. Η άδεια για εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα II αποτελεί ειδική άδεια.
4. Η άδεια για την παροχή τεχνικής βοήθειας όσον αφορά τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παράρτημα II χορηγείται από:

- α) την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών, βάσει του καταλόγου του παραρτήματος I, εάν η συνδρομή πρέπει να παρασχεθεί σε μουσείο σε τρίτη χώρα ή
  - β) την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το μουσείο, βάσει του καταλόγου του παραρτήματος I, εάν η συνδρομή πρέπει να παρασχεθεί σε μουσείο στην Ένωση.
5. Οι αιτούντες παρέχουν στις αρμόδιες αρχές όλες τις σχετικές απαιτούμενες πληροφορίες για τις αιτήσεις τους για ειδική ή συνολική άδεια εξαγωγής ή για μεμονωμένη άδεια εισαγωγής, ώστε να έχουν οι αρμόδιες αρχές πλήρεις πληροφορίες, ιδίως σχετικά με τον τελικό χρήστη, τη χώρα προορισμού και τον ειδικό προορισμό των εμπορευμάτων. Η άδεια μπορεί να υπόκειται σε δήλωση για τον τελικό προορισμό, κατά περίπτωση.
6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 5, όταν τα φάρμακα πρέπει να εξαχθούν από τον κατασκευαστή σε διανομέα, ο κατασκευαστής πρέπει να παρέχει πληροφορίες για τις συμφωνίες που έχουν γίνει και τα μέτρα που έχουν ληφθεί προκειμένου να αποτραπεί η χρήση αυτών των προϊόντων για τη θανατική ποινή, στη χώρα προορισμού και, εάν είναι διαθέσιμες, πληροφορίες για τον τελικό προορισμό και τους τελικούς χρήστες των εμπορευμάτων.
7. Τα κράτη μέλη διεκπεραιώνουν τις αιτήσεις για ειδικές ή συνολικές άδειες εντός προθεσμίας που ορίζεται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική.»
- (9) Στο άρθρο 11, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:
- «5 Όλες οι κοινοποιήσεις δυνάμει του παρόντος άρθρου πραγματοποιούνται μέσω ασφαλούς και κρυπτογραφημένου συστήματος για την ανταλλαγή πληροφοριών.»
- (10) Μετά το άρθρο 11, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11 α

Ανταλλαγή πληροφοριών από τις τελωνειακές αρχές

1. Για τους σκοπούς της διαχείρισης των τελωνειακών κινδύνων, οι τελωνειακές αρχές ανταλλάσσουν τις σχετικές πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 4ζ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93. *
2. Οι τελωνειακές αρχές ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, όταν πραγματοποιούνται εξαγωγές ή εισαγωγές εμπορευμάτων οι οποίες απαγορεύονται από το άρθρο 3 ή 4. Οι τελωνειακές αρχές ενημερώνουν επίσης τις αρμόδιες αυτές αρχές σε περίπτωση εξαγωγών χωρίς άδεια, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 ή 7β.

* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1).»

- (11) Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Τροποποίηση των παραρτημάτων

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία, σύμφωνα με το άρθρο 15α, να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II, III, IIIα, IIIβ, IV και

V. Τα δεδομένα του παραρτήματος I που αφορούν τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τροποποιούνται βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη.

Εφόσον, στην περίπτωση τροποποίησης του παραρτήματος II, III ή IIIα, επιτακτικοί λόγοι επείγοντος το απαιτούν, η διαδικασία του άρθρου 15β εφαρμόζεται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.»

(12) Μετά το άρθρο 12, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 12 α

Αιτήματα για την προσθήκη εμπορευμάτων σε έναν από τους καταλόγους εμπορευμάτων

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να απευθύνει στην Επιτροπή δεόντως αιτιολογημένο αίτημα για την προσθήκη εμπορευμάτων που έχουν σχεδιαστεί ή διατίθενται στο εμπόριο για την επιβολή του νόμου στο παράρτημα II, το παράρτημα III ή το παράρτημα IIIα. Το εν λόγω αίτημα περιλαμβάνει
  - α) πληροφορίες για τον σχεδιασμό και τα χαρακτηριστικά των εμπορευμάτων·
  - β) πληροφορίες για όλους τους σκοπούς για τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιηθούν και
  - γ) πληροφορίες σχετικά με τους διεθνείς ή εθνικούς κανόνες που θα παραβιαστούν, εάν τα εμπορεύματα χρησιμοποιηθούν για την επιβολή του νόμου.
2. Η Επιτροπή δύναται, εντός τριών μηνών, να ζητήσει από το αιτούν κράτος μέλος να υποβάλει συμπληρωματικές πληροφορίες, εφόσον κρίνει ότι το αίτημα δεν αναφέρεται σε ένα ή περισσότερα σημαντικά σημεία ή ότι απαιτούνται πρόσθετες πληροφορίες για ένα ή περισσότερα σημαντικά σημεία. Κοινοποιεί τα σημεία στα οποία πρέπει να δοθούν συμπληρωματικές πληροφορίες.
3. Εάν κρίνει ότι δεν απαιτούνται συμπληρωματικές πληροφορίες ή, ανάλογα με την περίπτωση, μετά την παραλαβή των συμπληρωματικών πληροφοριών που έχει ζητήσει, η Επιτροπή κινεί, εντός έξι μηνών, τη διαδικασία για την έγκριση της αιτούμενης τροποποίησης ή ενημερώνει το αιτούν κράτος μέλος σχετικά με τους λόγους που δεν το πράττει.»

(13) Μετά το άρθρο 13, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 13 α

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Η επεξεργασία και ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διέπεται από τους κανόνες που θεσπίζονται με την οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου * και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου **.

* Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

** Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών

προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.»

- (14) Το άρθρο 15 διαγράφεται.
- (15) Μετά το άρθρο 15, παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 15 α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Οι εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 12 ανατίθενται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από ... Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εκφράσει αντιρρήσεις όσον αφορά την παράταση το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 12 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύ κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Πράξη κατ' εξουσιοδότηση που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 12 αρχίζει να ισχύει μόνο εάν, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, δεν διατυπώσουν αντίρρηση ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν προτίθενται να προβάλουν αντίρρηση. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 15β

Διαδικασία επείγοντος

1. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου τίθενται αμέσως σε ισχύ και εφαρμόζονται, εφόσον δεν διατυπωθεί αντίρρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2. Η κοινοποίηση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εκθέτει τους λόγους για τους οποίους γίνεται χρήση της διαδικασίας επείγοντος.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορούν να διατυπώσουν αντιρρήσεις σχετικά με κατ' εξουσιοδότηση πράξη, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15α παράγραφος 5. Σε αυτή την περίπτωση, η Επιτροπή καταργεί την πράξη αμέσως μετά την κοινοποίηση της απόφασης για τη διατύπωση αντιρρήσεων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο.»

- (15) Τα παραρτήματα τροποποιούνται ως εξής:
- α) Στο παράρτημα ΙΙΙ, το σημείο 4 διαγράφεται.
  - β) Προστίθεται νέο παράρτημα ΙΙΙΑ, το κείμενο του οποίου περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.
  - γ) Προστίθεται νέο παράρτημα ΙΙΒ, του οποίου το κείμενο περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το σημείο 6 του άρθρου 1 και, στον βαθμό που εισάγει το άρθρο 7δ, το σημείο 7 του άρθρου 1 εφαρμόζονται από την 1 Ιανουαρίου 2015.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος